

Tuyết, một mảng khải *

NHÀ

Tôi rạc chỉ năm đi lang thang
mây mười năm một kẻ hoang đàng
đi buồn tình thúi có khi chớ
một bên đêm ngắm một trời vàng

PHỐ

Phố hẹp cánh tay đường chôn lút
em ra sea hay mặt vì phân
mỏng như lá gió không mây gió
chứ hãy khoan bay áo lụa trần

GÓC

ở thì một rặng thì rặng tóc
góc nào rồi cũng đảo như nhện
bay chấy trụi nơi nhè chưa dot
mình vẫn thật thản, chớ sao kiên

KHOẢNG

Lo kỹ ở đờng một ru rú
rời bầy như trời như lại mành
Cái buồn vào thì buổi tàn thết
đầu ngõ khinh lầy nở cũng đung

Hoàng Xuân Sơn
Mokheal

Phong 5